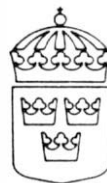

Motion till riksdagen

1988/89:A706

av Gudrun Norberg (fp)

Kostnadsfördelningen av semesterlön vid frånvaro

Mot.
1988/89
A706-710

Kostnaderna för den del av det sociala skydds nätet som består av semesterlönegrundande frånvaro åvilar enligt nuvarande lagstiftning det enskilda företaget. Vid en mångfald ledighetstillfällen får företaget räkna upp den faktiska semesterlönekostnaden med den semesterlönegrundande frånvarorätten.

I en bransch som har arbetskraftsintensiv verksamhet är denna kostnad en tung börda. Är arbetstagarna till övervägande del kvinnor i fertil ålder, är kostnadsbördan i många fall orimlig.

Lagstiftningen enligt nuvarande konstruktion är i högsta grad ojämlig. Den särbehandlar manlig och kvinnlig arbetskraft och det företag dessa arbetar hos. Den försvårar sannolikt kvinnors möjlighet på arbetsmarknaden och den belastar företag med främst kvinnlig arbetskraft orimligt hårt.

Den kommitté som hade att utarbeta riktlinjer för semesterlönegrundande frånvarotid (SOU 1975:88) förutsåg detta. Som framgår av proposition 1976/77:90 ansåg kommittén att utvidgningen av rätten att tjäna in semesterlön vid frånvaro förutsatte, att kostnaderna kunde fördelas jämnt på alla arbetsgivare. Annars skulle en enskild arbetsgivare drabbas orimligt hårt om en av hans anställda råkade ut för t.ex. långvarig sjukdom eller annan längre frånvaro, som grundar rätt till semesterlön. En utvidgning ansågs inte heller få försvåra ställningen för vissa grupper på arbetsmarknaden, detta gällde bl.a. småbarnsföräldrar.

Kommittén föreslog därför också att kostnaderna för den semesterlönegrundande frånvaron skulle jämnas ut genom en särskild fond, att förvaltas av riksförsäkringsverket. Riksdagen följde icke kommitténs förslag, utan beslutade att kostnaden för den semesterlönegrundande frånvarorätten skulle åvila det enskilda företaget.

Riksdagens beslut när det gäller semesterlönegrundande frånvaro följer inte den princip som gäller i övrigt: att det sociala skydds nätet i landet skall finansieras via skatter och arbetsgivaravgifter, där alla solidariskt får bidra med sin del av samhällsansvaret. Kostnaderna för semesterlönegrundande frånvaro borde behandlas på liknande sätt. Det är ett motivfel i lagstiftningen att kalla denna kostnad för lönebikostnader – det är en social skyddskostnad. Kostnaden har inget faktiskt samband med lönebikostnader i övrigt.

Av det skälet borde denna del av det sociala skydds nätet finansieras på samma sätt som övriga kostnader. Alla borde solidariskt bidra med sin del av utgifterna.

Därför bör en översyn göras för att få en utjämning till stånd och en

könsneutral arbetsmarknad. Nuvarande system drabbar olika företag och branscher olika hårt. Dessutom missgynnas kvinnor – särskilt de som söker anställning i ett företag där stor del av arbetskraften förut är kvinnor.

Mot. 1988/89
A706

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförs om kostnadsfördelningen av semesterlön vid frånvaro.

Stockholm den 17 januari 1989

Gudrun Norberg (fp)